ΙΡΙΣ

ΤΑΧΕΙΑ

Alle Gymnasiasten betrekken hun

studieboeken en
schoolbenodigdheden

natuurlijk

bij

ZWIERS

Technische- en Schoolboekhandel

[illegible]kerl[illegible] 52 - Arnhem

Tel. 22060

Alle bestellingen

worden vlot door ons behandeld!

14e Jaargang **IPIΣ TACHEIA** juli 1959

SCHOOLBLAD VAN HET STEDELIJK GYMNASIUM VAN ARNHEM
Uitgegeven door de Arnhemse Gymnasiasten Bond

Redactie:
Michiel ter Horst
Hans Gruys
Roelien Schuringa
Merel Röhrman

Redactie-adres:
Statenlaan 8
Arnhem

REDACTIEKRABBELS

Het is warm, ja, tenminste nu we dit schrijven. Mijn hondje ligt hijgend in een hoek. Wij hebben onze boeken maar opgeborgen, d.w.z. we hebben ze met afkerig gebaar in een tas gegooid en we hebben ze nageroepen: Naar de boekenbeurs! Het is immers binnenkort vakantie?

Waarschijnlijk is de leraarsvergadering bij het uitkomen van deze Iris al achter de rug. En wat hebben ze over U bekongseld? Om nog maar eens te vragen: Waar gaat U in het nieuwe jaar naar toe? Naar 1a, naar 1b, naar 1c, naar 1d. Of brengt U soms broertjes of zusjes mee? Gaat U soms lang op vakantie naar zee? Of blijft U soms thuis met een taak?

SPORTIVITEIT OP HET GYMNASIUM.

Op zaterdagmiddag 20 juni werden de interessante atletiekwedstrijden gehouden op de gemeentelijke sportvelden aan de Kluizeweg.

De opkomst van de meeste scholen was bevredigend, maar met de Gymnasiale atleten was er iets vreemds.

Bij de andere middelbare scholen was de deelname groter naarmate de leerlingen ouder waren, van onze school echter vertoonde zich een handjevol junioren (jongens en meisjes) en van de senioren was haast niets te bespeuren. Ik kwam hier en daar een eenzaam dolende gym-figuur tegen, die droef

klagend tot mij sprak: "Moet je die andere scholen zien, die zijn wel met 40 man".

En inderdaad, die eenzame gymnasiasten staken maar schameltjes af tegen de geuniformeerde horden van andere scholen.

Lieve lezers en lezeressen, op dat moment schaamde ik mij voor mijn school, het Gymnasium. Eens de plaats waar gebronsde schoongebouwde jongelieden elkaar op sportieve wijze ontmoeten in de vijfkamp: hardlopen, speerwerpen, discuswerpen, verspringen en hoogspringen (zie atletiek van tegenwoordig). Mens sana in corpore sano was toen de leus.

Nu is het een plaats waar mooie jongens met stoere hockeytassen elkaar sterke verhalen vertellen van toernooien met drinkgelagen na.

En hun verontschuldiging voor de geringe opkomst? Interesseertme niet! Punt uit! Alstublieft.

Ja heus, lieve lezeressen, dat was 't antwoord. Niet te geloven dat er op onze school zo'n mentaliteit heerst. Nee, dan had U vlak voor de paasvakantie, waarin onze roemruchte GOTA wordt gehouden, eens een kijkje moeten nemen in de gymzaal. Horden jongens en meisjes waren toen druk aan 't trainen. Atletiek, zwemmen, volley, hockey, enz. De een deed nog sportiever dan de ander om maar mee te mogen naar de GOTA. En dat alles om zich maar te kunnen meten met andere Gymnasia.

En wat waren de resultaten? Ons Gym werd derde. Wat een sportfiguren moeten wij dan toch op school hebben.

Waar echter waren al deze sportfiguren op zaterdagmiddag 22 juni? Lieve lezers en lezeressen, zij waren niet bij de interscholaire sportwedstrijden op de Gemeentelijke sportvelden. 't Was te warm, hoorde ik. Dat is maar een zwak argument, gezien het feit dat de andere scholen wel vertegenwoordigd waren. Ze hadden hun warme stoere wollen hockeydassen af kunnen doen. Of voelt het Gymnasium zich soms te goed, om zich te meten met andere scholen? Het is waar, er is maar één Gymnasium in Arnhem, maar er zijn drie Lycea, waarop ook gymnasiasten zitten. En deze voelden zich niet te goed om zich te meten met andere scholen, zoals bijv. Lorentz-h.b.s., Centrale ULO en M.T.S.

Gymnasiasten, gij wilt toch niet beweren, dat gij snobis-

ten zijt!

Welnee, natuurlijk niet, maar toon dit dan ook op onze interscholaire sportontmoetingen. Ik reken op Uw aller aanwezigheid op de volgende sportieve ontmoeting van onze gemeentelijke scholen. Ik dank U.

EC.

Vervolg van de Redaktie.

Wij hebben dit stukje met aandacht gelezen. We hebben ons er over verbaasd dat onze meisjes toch een eerste plaats hebben kunnen veroveren, ondanks de pessimistische geluiden hierboven. Wij hebben eens bekeken hoeveel groter het aantal van de deelnemende meisjes was dan dat van de jongens. Wij hebben ons afgevraagd waarom onze jongens op de GOTA wel goede prestaties hebben geleverd. Wij hebben ons afgevraagd waarom onze meisjes gedurende de gymnastieklessen geanimeerd meedoen, terwijl de meeste jongens rondhangen met of zonder opgave van reden, in café's,met nauw gepijpte pantalonnetjes, dure cigaretten in hun mond en flesjes bier op hun tafeltje, waar hier en daar nog een van der Heyde & Schuringa rondslingert, om te laten zien dat we toch Gymnasiasten zijn. Dat alles tegen een achtergrond van een walgelijk schallende Juke-box.

Waarom, vragen wij ons af, waarom dit verschil, terwijl de jongens toch wel sportief blijken te kunnen zijn?

Is deze fout van de jongens misschien te wijten aan een verschil in gymnastiekonderricht dat de meisjes en de jongens genieten? Is dit voor de jongens misschien minder animerend?... Moet de Sportcommissie hier iets aan doen?

N.

DE GOEDE GODEN

Ik maakte een zwerftocht te voet door Europa en toen ik al vlak bij Rome gekomen was, merkte ik, dat mijn geld weer eens op was. Nu is het voor iemand, die een zo uitstekende opleiding genoten heeft als ik, niet bijzonder moeilijk aan geld te

komen, en rondziende naar enige mij passende arbeid, zag ik aan de kant van de weg een paal met een bordje in pijlvorm er aan: "Ostia Antica" stond er op te lezen. Ik herinnerde mij hoe daar een complete stad uit de keizerstijd opgegraven was en tevens, met hoeveel succes ik in Milaan, een stad waarin ik toen voor het eerst van mijn leven was, uit geldgebrek een groep Amerikanen zo maar à l'improvis rond alle bezienswaardigheden - ik fantazeerde er zelf ter plaatse een verhaal bij - had geleid, en mijn besluit was er: Amerikanen en Duitsers hadden geld, ik een klassieke opleiding en veel fantasie en het zou dus wel vreemd zijn, als het niet tot zaken kon komen.

Van de 765 lires die me nu nog restten kocht ik aan het hokje "Biglielti" voor 400 lire een geillustreerde gids door de bouwvallen en voor 200 lire een toegangsbewijs. Ik ging naar binnen, zette me neer op een stuk marmer en begon de gids te bestuderen. Ik las aandachtig de tekst door, bekeek nauwkeurig de plaatjes, zette rode lijntjes op de plattegronden en vond na drie kwartier dat ik alles wist wat er van Ostia te weten valt. Ik voegde me toen bij het koor bedelaars, ansichtenverkopers, gidsen en mannetjes met nog duisterder baantjes, dat de omgeving van elke Italiaanse bezienswaardigheid onveilig maakt.

En inderdaad wist ik het derde gezelschap dat arriveerde over te halen zich door mij te laten rondleiden; het was een Duitse groep, onder leiding van een onsym-

pathieke man, die alles beter wist en maar bleef volhouden, ondanks alles dat op het tegendeel wees, dat hij hier al eens eerder geweest was.

Enfin, ik leidde hen rond en overtrof daarbij mezelf in het verzinnen van sterke verhalen. Ik wees hen de plek aan waar Pius Aeneas aan land was gestapt, voerde hen langs het theater dat een van de bestbewaarde van Italië is, langs het forum met de tempels van Hercules Invictus en Juppiter Triumphans, langs een straatje met huizen die meer dan vier verdiepingen hadden, langs het museum met mozaiken, schilderingen en andere curiositeiten en tenslotte door de Porta Marina door de achteruitgang. Daarna kuierde ik op mijn gemak terug naar het museum, om dat nog eens nader te bekijken.

Toen ik er weer voor stond, viel mijn oog op het bord naast de ingang. In haast al 's werelds talen en tongvallen stond daar met grote letters GEVONDEN VOORWERPEN en daaronder in kleine lettertjes: tijdens de opgravingen door prof. Beccat 1908-1947 en prof.Calza sinds 1947. En aangezien ik door het zo even verdiende geld in een goed humeur was geraakt, schreef ik er op een plekje onder in het Latijn, de enige niet-vertegenwoordigde taal: GEVONDEN VOORWERPEN, tijdens de opgravingen door prof. Beccat 1908-1947 en prof. Calza sinds 1947 en daaronder: Afhalen tussen 9 en 13 uur, behalve op zon- en feestdagen.

Omdat ik toen voetstappen hoorde naderen, ging ik, omdat ik me nergens anders meer verbergen kon, met een air van er te horen in de ingang staan.

De man die naderde was niet een boze ordebewaarder, die mij mijn wangedrag kwam verwijten, integendeel. Maar wat hij dan wel was? Ik wist het niet. En toch was het zo gemakkelijk te raden: een goedgebouwde gestalte op een klein stukje van het hoofd en een hand na gehuld in die lange lap wol die de Romeinen hun toga noemden. Even was ik wat opgelucht, toen ik me herinnerde dat het tegen Carnaval liep.

"In een passende omgeving die jurk aan 't oefenen?" vroeg ik hem dan ook, maar groot werd mijn verbazing toen hij, mijn vraag negerend, mij in vloeiend Latijn vroeg: "Zijt gij de bewaker van dit gebouw?" "Een ontsnapte gek", dacht ik, "die zich verbeeldt een Romein te zijn!" Aarzelend antwoordde ik: "Nou, niet precies, maar ..eh..." "Ook goed", zei hij weer, "mijn naam is Q.Verulanus Improbus". Ik zei, wilde althans zeggen, dat het mij een genoegen was, toen het me plotseling opviel, hoe bekend die naam me voorkwam. Waar had ik hem eerder gehoord? Trouwens, de Romein nog eens scherp aankijkend, ontdekte ik, dat ik hem ook al eens eerder gezien had en zelfs nog niet zo lang geleden, naar het mij toescheen. "Kan het misschien zijn", vroeg ik, "dat ik al eens eerder de eer heb gehad, u ... eh ..."

Hij glimlachte. "Ik ben U achterna gegaan om te kijken of U me nog herkende", zei hij, "maar zeg eens" - hij wees op het bord "Gevonden voorwerpen", dat zo even door mij in het Latijn was aangevuld - "is dat waar. Ik ben nl. iets kwijt geraakt, ziet U".

HYMAN STENFERT KROESE & v.d. ZANDE N.V.

Alle boeken

Grote Oord 15 (Jansstraat),

Arnhem. Tel. 24938

Ik werd een beetje boos. Als hij nog doorging met grappenmaken, zou ik hem met gelijke munt terugbetalen. "Zeker", zei ik, "komt U maar eens mee naar binnen. Misschien kan ik U van dienst zijn. Wat bent U eigenlijk kwijt?"

"Ja, 't klinkt wel een beetje vreemd", antwoordde hij, "een paar huizen". Ik schoot in de lach en zei "Dan moet U nog maar eens goed zoeken hoor! 't Ligt hier nl. vol met omgevallen huizen en bij elke nieuwe opgraving vinden ze er weer een paar. Waar hebt U ze eigenlijk verloren?"

"Het zijn ook niet zozeer huizen", legde hij uit, "als wel de bovenste drie of vier verdiepingen van huizen. En ze zijn niet zozeer door mij verloren, als wel van mij afgestolen, ziet U, en ..."

"Ha!" zei ik blij "gestolen zei U? Dan moet U bij de politie wezen. Tegenover het station van de Metropoltana. Daar om de hoek".

"Maar voordat ik ga", zei hij geheimzinnig glimlachend, "zal ik eerst Uw vraag beantwoorden, waar U mij eerder gezien en mijn naam eerder gehoord hebt. Herinnert U zich nog het zogenaamde Casa di Nettuno, aan wat die rare Italianen Piazza della Vittoria noemen, vlak achter de ingang? En hoe U daar zo ongeveer een uur geleden in dat huis naar aanleiding van een wandschildering aan een troep Duitsers het malste verhaal hebt verteld, dat ik ooit heb gehoord?"

HUIS VOOR HANDENARBEID

Velperbuitensingel 17 Arnhem

HET AANGEWEZEN ADRES VOOR ALLE HOBBIES

"Ja", riep ik, "nu weet ik het weer. De voornaamste figuur van dat schilderij was ...."

"Dat was ik!"

"... en in mijn verhaal noemde ik hem ...."

"Gaf U hem mijn naam, Q. Verulanus Improbus".

Toch geloofde ik het nog niet helemaal en zei:"maar ik heb die lieden verteld, dat dat schilderij in de derde eeuw ontstond en we leven nu in het jaar 1959. En zou U me dan willen vertellen, dat U dezelfde bent als die geschilderde man, althans dezelfde naam draagt? Ga nou gauw!"

"En toch is dat zo! Herinnert U zich nog de details van dat verhaal dat U hen bij die schildering vertelde?"

"Nee, nauwelijks de grote lijn".

"Nu, dan zal ik het U nog eens vertellen:

Er leefde in de 3e eeuw na Christus hier in Ostia een man, een huiseigenaar, van wie de mensen zeiden dat hij een gierigaard was, maar dat was natuurlijk alleen maar kwaadsprekerij en geroddel. Die man had dus huizen en op een goede dag vond hij, dat hij er nog wel een paar bij kon laten bouwen om er weer profijt van te kunnen hebben - dat is toch geen gierigheid - besloot hij, de wet op de maximimhoogte van flats, de zg. Lex Summanum Domorum, die bepaalde dat wegens brandgevaar en zo geen huis meer dan vier verdiepingen mocht hebben, maar te negeren: hij bestelde bij de aannemer dus huizen van acht etages en om ze niet al te zeer te laten opvallen wegens hun hoogte, gaf hij elke verdieping een hoogte van slechts anderhalve meter. Toen ze gebouwd waren, merkte niemand het dan ook, niemand van de mensen althans,want voor de goden blijft niets verborgen en vooral Neptunus trok het zich zeer aan. U moet nl. weten, dat hij kort tevoren wegens een schanddaad van Sicilische zeelieden zo boos op zeelieden in het algemeen was geworden, dat hij geen God van de zee meer wilde zijn en juist in die dagen kwam hij toevallig in Ostia op zoek naar iets, waarvoor hij zich kon opwerpen als beschermengel, iets, dat niet veel werk zou eisen en toch goed betalen.

Hij bezocht me persoonlijk - U hebt al wel begrepen dat ik die man was - en beval me, de huizen zo te laten bouwen, dat ze aan alle wettelijke bepalingen voldeden.

DE IDEALE VOETBALLER bestaat niet, wel het

IDEAAL - PLAN "DE ZILVERVLOOT"

voor jongeren van 15 t/m 20 jaar, ex-militairen t/m 23 jaar

Zeer aantrekkelijke voorwaarden

VAAR MEE en SPAAR MEE bij de GEMEENTESPAARBANK, ARNHEM

Dan zouden ze nog wel onbewoonbaar zijn, zei hij, maar dan had hij zijn best gedaan. Ik vond het zo ook wel mooi en liet alles zoals het was. Maar enige tijd later kwam hij terug en toen hij zag, dat alles nog het oude was, werd hij zeker jaloers op me vanwege het geld dat ik ermee verdiende, in ieder geval, hij werd zo boos, dat hij me oppakte en tegen de muur van mijn huis slingerde. Ik werd zo plat als een dubbeltje. Toen verklaarde hij, dat ik voor straf als schildering op die muur zou blijven zitten tot iemand, volkomen onbekend met mijn lot, mijn geschiedenis naar waarheid zou vertellen en dat hij wel zou zorgen dat het schilderij zo lang in goede staat bleef. Nou, U was diegene en het zal U wel opgevallen zijn, hoe goed het schilderij bewaard is gebleven. 't Is haast zonde dat het nu weg is".

"Ja", zei ik "nu herinner ik me weer precies wat ik die Duitsers verteld heb. Maar, hoe ongeloofwaardig het toen ook klonk en hoewel ik het nog eens precies zo van U hoorde, in het Latijn nog wel, en ik het bewijs van de waarheid ervan voor me zie, kan ik toch mijn eigen verhaal haast niet meer geloven. En ik zou die kale plek, waar dat schilderij gezeten heeft toch wel graag eens zien, niet omdat ik U niet geloof

hoor, maar ...."

Terwijl hij allerlei interessante dingen vertelde over de ruines en de opgravingen die we passeerden, wandelden we naar de bewuste plaats. En zo waar, op de plek waar Quintus al die tijd had gezeten, kwamen nu de bakstenen door de kalklaag heen kijken.

"Ja", zei hij, "1700 jaar is een lange tijd, dat heb ik ondervonden! Eerst was het nog niet eens zo onaangenaam, zolang het huis nog bewoond en dus verwarmd en verlicht werd. Alleen het afstoffen iedere ochtend was wel wat kriebelig en dat was lastig, omdat je als schilderij altijd hetzelfde gezicht moet vertonen. Later echter, toen de haven verzandde en de meeste huizen verlaten werden, was het wel eens eenzaam en daar kwam nog bij, dat al mijn leden pijn gingen doen, omdat Neptunus me in zo'n ongemakkelijke houding had vastgeplakt. En nadat woeste barbaren het huis verbrand hadden en ik helemaal bedekt raakte met puin en aarde .... hu ... dat was verschrikkelijk. Vieze larven verpoppen zich in de plooien van je kleed, je gezicht gaat uitslaan en schimmelen en er groeien glibberige zwammen in je haar, of slakken - omdat ik me zo moeilijk bewegen kon, heb ik niet kunnen constateren wat van de twee het was. Maar U kunt zich in ieder geval wel voorstellen hoe blij ik was toen het huis een jaar of veertig geleden werd opgegraven. 1500 Jaar lang levend begraven zijn is niet leuk en wilt u wel geloven, dat ik op het moment, dat U mijn verkaal begon tegen die Duitsers, het zelf al haast weer vergeten was?

Ja, ik zal me nog wel eens bedenken, voor ik weer een God tegenspreek."

Even zweeg hij. Toen vervolgde hij opgewonden, alsof hij zich plotseling iets belangrijks herinnerde: "Maar voor een ding mag ik hem toch dankbaar zijn en dat is, dat hij me juist tegen deze muur plakte. Want toen ze me opgroeven, vonden de geleerden me meteen zo mooi dat ze er niet aan gedacht hebben de muur achter me te onderzoeken".

Hij raapte een stuk marmer op en betastte de muur achter de vernielde schildering. "Deze uitstekende steen heeft me 1700 jaar lang in de rug geprikt", zei hij en gaf er met het stuk marmer een harde slag tegen.

Gehoorzaam week de steen terug en maakte ruimte voor een holte, waarin ik een grote stapel gouden munten zag liggen. "Ha!" riep hij met glinsterende ogen en zenuwachtig begon hij te tellen. Toen haalde hij opgelucht adem. "Alles is er gelukkig nog!" Maar plotseling werd hij weer stil en keek mij wantrouwig aan.

"Laten we maken dat we wegkomen", stelde ik voor, "als ze ons bij dat kapotte schilderij vinden met een stuk steen in de hand ..."

We voegden de daad bij het woord en zetten ons een eind verder aan de zg. Via della Corporazione neer, peinzend. Dan springt hij op en roept: "Maar wacht eens! Door de haast waarmee we weggingen, heb ik helemaal vergeten mijn geld weer af te sluiten. Kom mee! Als er eens iemand ..."

We rennen naar Piazza della Vittoria en gaan haastig het Casa di Nettuno binnen. Maar dan staat hij stil en slaakt een

kreet. Ik kom wat naar voren en zie, naar de bewuste muur kijkend, daar het bewuste schilderij weer zitten, alsof het nooit weggeweest was, wit en rood tegen een licht groene achtergrond. "Dat is knap werk van de restaurateurs", stamel ik en kan mijn ogen niet geloven. Dan draai ik mij om, wantrouwig. Hij staat er nog, glimlachend.

"Nou brèkt mien de klump!" zeg ik, "ben ik nou gek of ben jij het?"

"Ssst!", zegt hij, trekt ergens in zijn toga een ritssluiting los en laat hem langzaam van zijn schouders glijden ....

Van de Romein bleef niets anders over dan de toga, slordig neergeworpen op de grond. En uit de plooien ervan trad te voorschijn .... een meisje, schoonlokkig, blankarmig, kortom op de goden gelijkend in gestalte en uiterlijk.

"Kalliope", stelde ze zich voor.Nu ze,"hoewel sinds het begin van de 19e eeuw met pensioen toch nog wel eens practiserend, als het gebrek aan kopie te nijpend wordt. Maar wacht eens - één moment."

En weg was ze, door de ijle lucht. Maar voordat ik mijn mond, die van verbazing opengevallen was, weer had kunnen sluiten, was ze weer terug. "Zo, daar zijn we weer", zei ze, "even een kledingstuk wezen halen van de Parnassus, want 't was zo wel wat frisjes".

Ik stamelde "maar kopie , wat moet ik daarmee beginnen? Dat heb ik helemaal niet nodig!"

"Hè, wat jammer", zei ze, "maar goed, misschien kan ik

je wel ergens anders mee helpen. Kom maar."

Ze ging het vertrek waarin we ons bevonden, uit. Ik volgde sprakeloos. Luchtigjes zei ze: "Toen we hier de vorige keer kwamen, was je zo verbijsterd, dat ik besloot de grap nog wat mooier te maken en daarom leidde ik je de deur naast de kamer waar het schilderij zat binnen - dat is nl. nooit weg geweest, zie je".

Een deur verder gingen we binnen en ja, precies zo'n kamer als de vorige, alleen was hier op de plaats van de schildering die kale muur en die uitstekende steen, die weer op zijn oude plaats zat, stak haast nog meer uit.

"Sla er maar eens op", noodde ze. Ik sloeg. Gehoorzaam week de steen terug en de holte kwam vrij, nu niet gevuld met goud, maar met splinternieuwe biljetten van 10.000 lire.

"Voor jou", zei ze. "Vind je dat nou niet aardig van me?" In sprakeloze dankbaarheid staarde ik haar aan, zo, dat iedere stervelinge er verlegen van geworden zou zijn.

"Ja hoor", zei ze, "ik weet het wel. Complimentjes heb ik al te vaak gehoord om er nog gevoelig voor te zijn en ik moet ook zo langzamerhand maar eens opstappen. Apollo zal niet weten waar ik blijf! Nou dag!"

Nog lang stond ik vol heimwee naar het stukje lucht te kijken, waardoor zij verdwenen was, maar nu slechts sprakeloos, omdat er niemand was om tegen te spreken.

H. Gruys.

Ruil

Met weemoed hebben wij gezien hoe 42 zesde klassers verwisseld zijn voor 112 lawaaischoppertjes. Goeie ouwe zesde klassers, wij missen U!

Er ging een rustige sfeer van U uit, U waart onze steun en toeverlaat. Er was nog eens iemand om tegenop te kijken. Nu moet die rustige sfeer van ons, armzalig restje seniores, uitgaan.

Wij zijn bang dat wij zullen falen, Werkelijk, wij hebben proefklassertjes gezien van ongekende brutaliteit.

Waar moet dit heen? Zij brengen onze leraren uit hun humeur, proberen de rust te verstoren en seniores bij hun werk in de pauze te hinderen.

Het zal een zware taak voor de leraren zijn deze horde goed opgevoed en met een hoofd vol kennis met dezelfde resultaten als de laatste 6e het eindexamen door te slepen. In zes jaar kan er echter veel veranderen.

Gelukkig maar.

N.

KONIJNEN

Als wij een les van de heer Labruyère hebben bijgewoond weten we weer wat we zijn. Konijnen, oesters, stukken ongeluk, enz. Hij heeft natuurlijk gelijk. Hij, met Zijn Grote Kennis en Ervaring kan zoiets beoordelen. Maar, vragen wij ons af, waarom gooit hij zijn leven aan konijnen weg, waarom is hij voor oesters van de AKU gekomen? Hij leeft met zijn vier dochters en zijn vrouw van stukken ongeluk! Beseft hij dan niet dan wij Zijn lessen niet waard zijn of is het een platonische liefde voor zijn oestertjes die hem er toe dwingt elke keer weer Zijn Kennis aan ons uit te dragen? Hij is ons toch niets schuldig? Het is niet duidelijk waarom hij zijn leven en zijn lessen aan ons geeft, maar laten wij er dankbaar voor zijn.

N.

ONZE——————

—— RECTOR ——

geeft dit jaar les in de proefklas. Wij hebben een proefklassertje gevraagd haar mening te geven over zijn lessen. Hij geeft Latijn. Over het algemeen is het niet moeilijk. Hortus, Legao, A domino vexatur servus, etcetera. Bijvoegelijke naamwoorden worden onderricht. Hij geeft de rijtjes op als huiswerk en wordt niet boos op wie het niet kent. (Wij zijn dat anders van hem gewend!) Men vindt hem "hardstikke aardig". Het is alleen jammer dat hij niet netjes op het bord kan schrijven: maar de proefklassers zijn wel van mening dat het vlug gaat. "Ik weet er al wel wat van" (legao?) Afijn, als het oordeel van de Rector over de proefklassers net zo goed is als omgekeerd, komen er geen afwijzingen!

N.

VOLKSMUZIEK UIT CORSICA.

De bijzonder fraaie folklore van Corsica is helaas nog te weinig bekend. Een aantal hartveroverende liedjes uit Corsica van heel vroeger en nu werd niet lang geleden op een langspeelplaat vastgelegd door de folkloristische groep "Cantu di Cirnu" (Philips P 77126 L). De opnamen hiervoor werden gemaakt in Bastia op Corsica. Het zullen waarlijk niet alleen zij die hun vakantie op het mooie Corsica hebben doorgebracht zijn, die het van harte toejuichen dat deze unieke charmante volksmuziek nu ook op de grammofoonplaat is gekomen. Diverse malen zijn reeds fragmenten van deze plaat voor de radio gedraaid, waardoor het aantal enthousiaste liefhebbers reeds aanmerkelijk gestegen is. Zes liedjes uit genoemde langspeelplaat zijn zojuist verschenen op een 45 toeren EP in de serie "Song and sound the world around" (Philips 424070 NE).

Algemene Nederlandse Vereniging voor Vreemdelingenverkeer
Parkstraat 38 's-Gravenhage Tel. 183300

Wimpeltocht 1959

Weldra zal de zomervakantie weer aanbreken en zullen vele jongelui per fiets ons mooie land willen doorkruisen.

Waarom dit jaar niet eens meegedaan aan de Wimpeltocht, deze mooie tocht per fiets rond het IJsselmeer, die al sinds jaren wordt georganiseerd door de Algemene Nederlandse Vereniging voor Vreemdelingenverkeer (ANVV) samen met de Koninklijke Nederlandse Toeristenbond (ANWB).

Van eind mei tot begin september kan deze tocht worden gemaakt langs een aantal routes en stempelplaatsen, die in een speciaal routeboekje staan aangegeven. Dit boekje is bij of via alle VVV-kantoren te verkrijgen en geldt tegelijkertijd als bewijs van deelneming en als stempelkaart.
De plaatsen waar een stempel moet worden gehaald (het routeboekje vermeldt op welke adressen) zijn Amsterdam, Alkmaar, Kampen en Utrecht, Steenwijk en het Kröller-Müllermuseum in het Nationale Park "De Hoge Veluwe" in Gelderland.

De tocht kan gedurende het gehele zomerseizoen en op ieder punt worden begonnen, mits alle stempelplaatsen worden aangedaan. Als herinnering ontvangen de deel-

nemers die de tocht volbrengen een fraaie wimpel.

Nadere gegevens over de Wimpeltocht zijn te verkrijgen bij de VVV-kantoren en de ANVV te Den Haag, Parkstraat 38.

Trekt er eens per fiets op uit en geniet van de vakantie en ons prachtige Nederland.

Wist U.....

..... dat mejuffrouw Baarbé stamtijden proefwerken als een "ontspanning" aanmerkt?

..... dat de heer Labruyère een uitstekend middel heeft tegen slappe lach?

..... dat acht leraren een auto hebben?

..... dat onze Conrector meer schoolboekjes heeft uitgegeven dan onze rector?

..... dat we onze adversaria voortaan ook gedrukt kunnen kopen? en ....

..... dat het waarschijnlijk is dat zekere S in V. nu een grotere auto zal kopen?

..... dat mejuffrouw Baarslag een nieuwe deuk in haar auto heeft?

Ars Stultitiae

Zopuron en stomasi echein: Zopyrus in de maag hebben.

"Beheers uw driften" (Damstée).

"Gymnastiek of nog zwaardere arbeid (Bunders)

Leraar: Hoe was de verdubbeling van de Kubus?

Leerling: Beroerd!

Lerares: Doe dat andere boek weg! Denk je nu nog steeds dat je twee dingen tegelijk kunt doen?

Leerling: O nee, al lang niet meer!

"De klieren maken de man".

"Want Dueght is seer onghesont" (Elkerlijck 510)

Namque suam patria antiqua cinis ater habebat:

"want haar eigen (voedster nl.) had het oude vaderland al in de zwarte as gelegd".

Clamor ad alta atria: er gaat 'n gerucht naar de diepzwarten.

Mevr.: Dokter, ik heb een klier die niet werkt!

Dokter: U hebt zeker een zoon op het Gymnasium?

INHOUD

1. Redaktiekrabbels
2. Sportiviteit op het gymnasium
3. Vervolg van de redaktie
4. De goede Goden
5. Ruil
6. Konijnen
7. Onze rector
8. Volksmuziek uit Corsica
9. Wimpeltocht 1959
10. Wist U
11. Ars Stultitiae

Wensink

Lensinstituut sinds 1850

Parkstraat 47

Tel. 26608

BALLET RITMIEK

MUZIEK

MODERNE DANSEN

hockey

tennis voetbal

Tafeltennis Volley

SPORTHUIS

WENT

Badminton Kamp. Schaatsen Athl. art.

Sportkledin

SPORTHUIS **Went**

Gele Rijdersp. 23 Tel. 22

Haas

HORLOGERIE

De Vakzaak sinds 1842

Koningstr. 53

Tel. 26602

Arnhem

Libo

Leesbibliotheek

Kantoor- school- en schrijfbehoeften

Joh. de Wittl.25

Arnhem

Tel. 25028

Van der Vagt

HORLOGERIE

Jansbinnensingel 8

Arnhem

Tel. 3

Perry Sport

SPORTARTIKELEN

SPORTKLEDING voor dames en heren

SPELLEN en SPEELGOED

Ketelstraat 35

Arnhem

Tel. 22774

ASSURANTIEBEDRIJF

Hulsewe

voor al Uw verzekeringen

van de wieg tot het graf

ONTHOUDT DIT !

GEERTS BOEKHUIS

Bakkerstraat [illegible] Palace Theater)

2e Hands schoolboeken

Grootste voorraad in [illegible]derland
Verkoop van nette (ev[illegible]. herstelde)
exemplaren met coulante garantie
voor juiste druk
Inkoop tegen faire prijzen

UITGEVERS-RESTANTEN

Nieuwe boeken t[illegible] sterk verlaagde
prijzen. Goede titels. Zeer geschikt
en voordelig als geschenk

2e Hands boeken

Zeer grote voorraad. Nagenoeg elke
t[illegible] van wetenschap, literatuur,
kunst, enz. vertegenwoordigd

ANTIQUARIAAT

Zeldzame, curieuze en antieke werken
Prenten en handschriften
Inkoop, verkoop en taxatie

V R I J E N T R E E